

Jongeren die afhaken

Vrijwel elke JV heeft er wel mee te maken: leden die niet meer naar de JV komen, of die ook de kerk links laten liggen. Daar kunnen allerlei oorzaken voor zijn onder andere onverschilligheid, weinig stimulans van thuis. Als de jongere van huis uit weinig gestimuleerd wordt om deel te nemen aan het verenigingsleven kan dat te maken hebben met een niet-kerkelijk meelevende houding. De gezinssituatie kan er mee aan debet zijn: psychische problemen, een sociaal zwakker milieu.

De vraag is wat de leiding van de JV er aan kan doen om deze jongeren bij JV en kerk betrokken te laten blijven.

Als er in het gezin echt problemen zijn, is het belangrijk dat de kerkenraad hiervan weet. In veel gevallen zal dat al bekend zijn uit contacten en huisbezoeken. Het spreekt voor zich dat er over professionele hulp gesproken moet worden als blijkt dat de problemen zo diep zijn dat men er niet uit komt.

Als een (jeugd)ambtsdrager contact kan houden met de jongeren uit een gezin uit zo'n gezin en hen kan begeleiden, is dat aan te bevelen. De kans is groot dat het voor leidinggevendenden makkelijker is om met hen te spreken omdat de afstand minder groot is. Er kan een belangrijke rol zijn voor hen.

Het is goed om voorzichtig aan contact te bouwen, zonder de jongere meteen te vragen naar de vereniging te komen. Laat merken dat je geïnteresseerd bent in hem, dat je met aandacht luistert en dat het je om hém gaat. Steek daar tijd in. Echte interesse zal hij voelen. Ga daarom naast hem staan, niet boven hem. Verdiep je in zijn leven, in zijn gedachten, gevoelens, spreek zijn taal. Vraag maar wat hij denkt, voelt, hoe hij dingen beleeft en probeer zo dicht bij hem te komen. Wees niet bang om iets van jezelf te laten zien, je kunt zelf toch ook vragen, twijfels hebben? Je komt dicht bij jongeren als je dat toegeeft dan dat je overkomt als iemand die alles weet en alle twijfel te boven is.

Denk niet dat je na één gesprek het lek boven hebt. Het zal tijd kosten om een band op te bouwen – wellicht komt hij pas na enkele keren met zijn verhaal. Wacht dat ogenblik gewoon rustig af.

Laat merken dat je er wilt zijn voor hem, dat je wilt luisteren en dat je mee wilt denken over oplossingen. Luister onbevangen, vul niet allerlei eigen gedachten in, onderbreek hem niet, maar laat hem merken dát je luistert. Als je zijn verhaal

aangehoord hebt, noem dan niet meteen allerlei oplossingen. Vraag door en probeer de situatie helder te krijgen. Ga dan samen op zoek naar antwoorden. Misschien zijn de problemen zó groot dat je moet aangeven dat jij niet kunt helpen, dat het wijs is om professionele hulp te zoeken.

Het spreekt voor zich dat wat hij in vertrouwen vertelde, niet doorvertelt. Denk je dat het verstandig is er met anderen over te spreken, vraag dan of hij het ermee eens is; je wilt hem immers op die manier helpen.

Je hoeft JV en gemeente/kerk niet angstvallig uit de gesprekken te houden. Noem die gerust en probeer het fijne van het gemeentezijn, positieve punten te benoemen. Als hij daar zijn vragen of kritiek bij heeft, luister daar naar en veeg dat niet weg. Als het reëel is, mag je aangeven dat het je zelf ook pijn doet, dat ... Maar probeer dan ook de weg naar de Heere te wijzen. Vertel hem dat je voor hem bidt en zeg dat het belangrijk is ook voor de gemeente te bidden.

Het kan een jongere goed doen om in een andere omgeving te praten. Misschien is het mogelijk hem bij je thuis uit te nodigen, gewoon gezellig een avondje een spelletje doen, wat praten. Zeker als de thuissituatie een moeilijke is, kan dit heel veel betekenen.

Als je weet wat zijn interesses zijn, kun je daarbij aanhaken. Vindt hij het leuk om te vissen, te wandelen, te fietsen? Stel voor iets te doen – dat praat makkelijker omdat je elkaar niet aan hoeft te kijken.

Juist als je met de JV een actieve invulling hebt als een strandwandeling of een sportavond, kun je zo'n jongere meevragen. In een informele sfeer zal hij makkelijker meegaan. Misschien is er op JV iemand, of zijn er enkelen, die je kunt vragen contact te leggen. Het kan zomaar zijn dat een jongere met een leeftijdsgenoot ontspannen wat kan doen en zo een band op kan bouwen.

Spreek op de JV niet negatief over afhakende jongeren, maar benadruk dat ook zij bij de gemeente horen en dat je zo graag zou zien dat ze deelnemen aan het leven in de gemeente, opdat ze Jezus Christus leren kennen.

Er zijn in de gemeente vast ook mensen met een warm hart en aandacht voor jongeren. Zie je zo iemand voor je en denk je dat deze persoon wat voor deze jongere met zijn probleem kan betekenen? Maak eens een praatje; wellicht kan er contact groeien.

In onze uitgave '[Met open mond](#)' gaat het in hoofdstuk 9 over 'Open en eerlijk – jeugd- en jongerenpastoraat in de gemeente'. Hier kun je allerlei tips vinden.